

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Bibliotheca Scriptorvm Sacri Ordinis Cisterciensis Elogiis Plvrimorvm Maxime Illvstrivm Adornata

Visch, Charles de

Coloniæ Agrippinæ, 1656

V.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38433

Valcellense monasterium antiquissimum in Cameracensi diœcesi situm est: huius monasterij, anonymus quidam monachus, conscripsit appendicem ad Sygeberti Gemblacensis chronicon. Prodiit Antuerpiæ anno 1608. in 4°. opera Auberti Miræi. Repetitur etiam M. S. in collegio Societatis Iesu, Antuerpiæ.

Extat & aliud Chronicon Valcellensis monasterij, à diuersis religiosis concinnatum, & ad hæc vsque tempora perductum, quo vsus legitur Arnoldus de Raiffe in concinnando Auctario suo ad Molanum; quodque nouissimè nonnihil contractum, vulgauit Longelinus, in notitijs Abbatiarum, anno 1640. Coloniae editis.

Valentinus Ruling, Abbas meritissimus monasterij Griffoienfis, alias domus gratia B. Mariae Virginis, in Silesia, vir solidè doctus, scripsit fundationes diuersorum monasteriorum ordinis Cisterci. in Ducatu Silesia, in quibus plura continentur, quæ ad profanam Ducatus illius historiam pertinent. Edidit eas Longelinus, supra. Viuit adhuc Valentinus, plura daturus, ubi optata per Germaniam stabilita fuerit pax.

Valerianus de Espinosa, natione Hispanus, professione cœnobita Nucalensis monasterij, vir eruditione exquisitè præditus, nec non & morum integritate, omnique virtutum genere plurimum commendari solitus, quique specialiter humilitatem, & humanitatem monasticam seueritate temperare nouit. Quorum omnium intuitu (cum etiam S. Theologiæ Doctorali laurea clareret eandemque scientiam magno auditorum concursu & plausu docuisset) varijs honorificis functionibus in ordine præfectus fuit, quas omnes tanta cum laude administravit & expeduit, vt vniuersæ congregationis regimen ei commissum fuerit, in quo excellen-

tius adhuc doctrinæ ac virtutum suarum specimen edidit.

Scripsit Expositiones constitutionum Clementis VIII. Pontificis. impressas in folio, Salmantica apud Anton. Ramirez, anno 1602.

Ducem religiosorum, siue

De conversione, ad nouitios.

De perfectione, ad prouectos. Et

De animarum cura atque regimine, ad Prælatos,

Vallisoletæ apud Hieronymum Mucillum, anno 1623. in 4.

Florebat anno 1626. dum Phœnicem ederet Chrysostronus Henriquez. Vnde, si quid postea scripserit, ad nos non peruenit.

Vallis Lucentis Prior, cognomine Maillis, anno 1647. scribebat insignem historiam domus suæ, quæ Campaniæ Gallicæ historiam non parum illustrabit.

Eximius D. Abbas de Columba, S. Th. Doctor, litteris suis ad me datis 15. Decembris eiusdem anni.

Valles Sernay, Diœcesis Parisiensis cœnobium est, cuius anonymus quidam religiosus, conscripsit prosa & carmine Vitam Sancti Theobaldi, eiusdem monasterij Abbatis, quæ M. S. extat in bibliotheca Sancti Victoris Parisijs, & alibi. Henriquez in Menologio 8. Iulij, & post finem ipsius Menologij iterum. Compendium huius vitæ producit Hugo Menardus in obseruationibus ad Martyrologium Benedictinum, 8. Iulij, desumptum ex exemplari Vallium Sernay.

Veteris Montis, monasterium, alias de Bergu, vulgò, Aldenbergh, in Ducatu Montensi situm est, 3. circiter miliaribus Colonia distans, Mausoleis Ducum Iuliacensium & Montensium nobile. Huius monasterij religiosus anonymus, conscripsit carmine, Tractatum quendam de 12. gradibus humilitatis regule Sancti Benedicti, quem M. S. apud me habeo, desump-

tum ex antiquo manuscripto eiusdem monasterij.

Alius eiusdem monasterij religiosus, scripsit quoque carmine, *Vitam Beati Euardi*, qui ex Comite de Altena, primum factus est conuersus, ac postea monachus in Motimundo, & tandem fundator ac r. Abbas *Montis Sancti Georgij*, in Thuringia. Vitam quoque hanc M. S. apud me habeo, descriptam ad antiquum exemplar Veteris Montis.

Veridicus, Vide verbo, *Monachus*, supra.

Villariensis monasterij in Brabantia chronicon, primò scriptum per monachum anonymum eiusdem monasterij, qui vixit anno 1222. & continuatum per religiosos alios vsque ad nostra tempora, asseruatur ibidem M. S. vti etiam in monasterio de Consendoneq. quoad 1. partem. Liber est Brabantiae historiographis vtilissimus, & etiam familiarissimus. Seruantur & in eodem Villariensi monasterio *Libri duo alij*, conscripti pariter à religiosis anonymis; quorum prior titulum praefert: *Gesta virorum illustrium monasterij Villariensis* Posterior verò:

De claris luminaribus Villariensis monasterij. Qui specialiter agit de conuersis, seu fratribus Laicis, qui in eodem monasterio sanctitate illustres floruerunt.

Extant etiam hi duo libri in cœnobio nostro de Dunis.

Item in eodem adhuc Villariensi monasterio, seruantur lucubrations monachorum, sequentes:

Vita B. Goberti quondam Comitis Asperi Montis in Lotharingia postea monachi Villariensis, 3. libris distincta. Qui obiit anno 1263.

Vita Beati Abundi monachi.

Vita Beati Franconis monachi, rymice

Vita Beata Iuliana Corneliensis (quae obiit 1247.) duobus libris distincta.

Liber inscriptus: *Narratio, de religione ordinis*

Cisterciensis, in folio. Credo tamen hunc librum esse eundem cum *Exordio ordinis Cisterciensis*, de quo supra egimus, verbo *Exordium*. Vitae B. Caroli, Abbatis Villar. per anonymum eiusdem Cœnobij conscripta, extat impressa, tom. 2. de vitis Sanctorum, 29. Ianuarij.

Vardus, monachus Cupriensis, in Scotia, & postea Episcopus Brechinensis, terram Scotiam (comitante Eustachio Abbatibus Abbatibus, & paucis Clericis) pedes, insigni deuotionis exemplo, perustrauit, verbum Dei disseminando. Scripsit:

In Cantica Salomonis. lib. 1.

In omnes Dni Pauli Epistolas.

Homilias ad Populum Scotium. lib. 1.

Epistolas ad diuersos. lib. 1. Florebat anno 1214. secundum Hectorem Boerhium, lib. 13. historiae Scotorum, vel, secundum Wion, lib. 1. ligni vitae, anno 1190.

Demsterus lib. 19. sub finem.

Vincentius, cognomento *Cadlubus*, natione Polonus, ob raras animi dotes, electus & consecratus Episcopus Cracouiensis; cum per decennium laudabiliter rexisset, nequidquam aduersante Principe, & dissuadente, canonicorum collegio (referente Bzouio ad annum 1219.) Episcopatu se abdicauit, & in Andreouensi ordinis Cisterciensis cœnobio, monastica professus, reliquos 5. vitae suae annos religiosè peregit, quibus nonnulla egregia exarauit opuscula, nominatim, *Chronicon, sive Annales Polonorum, vsque ad sua tempora*. Quod opus in Polonia magni solet fieri: vtpotè primum, quod completū gentis illius historiam continet. Obijt pijsimè anno 1224. longelinus in purpura Sancti Bernardi, Seguinus, in bibliotheca, ex Cromero lib. 7. de rebus Polonorum. Huius etiam meminerunt Ioannes Herbuitus de Faltin, Regni Polonici Senator lib. 6. histor. Polon. cap. 5. Et Vossius, de Scriptoribus Latinis.

Vulkinus, ex monacho Walckenredensi primus Abbas Sichemensis, in Thuringia, *Sermones edidit pios & doctos*, quos se legisse scribit Longelinus, in Notitia monasteriorum ordinis nostri.

Exstat etiam adhuc eiusdem *perpetuus commentarius in 4. Evangelia*, teste Reuerendissimo Domino Ioanne Blanckenbergh, Abbate Veteris Montis, S. Theol. Doctore, in relatione M. S. ad me missa. De sanctitate huius Vulkini, legendum Menologium 18. Septembris.

Volkmarus, vide *Volkmarus*.

W.

Walckenredensis cenobij (in Thuringia) *chronicon*, cum catalogo Abbatum, qui ab anno Christi 1127. monasterio Walckenredæ huc usque præfuerunt, in quo simul recensentur cenobij istius fundatio, incrementa, decreta restauratio &c. simulque aliquot Germaniæ Procerum maximè illustrium, Brunswigæ & Luneburgi Ducum, &c. atque Honsteinæ Comitum genealogiæ, & insignia; concinnatum fuit per religiosos anonymos eiusdem monasterij, nunc autem anno 1616. Helmstadij apud Iacobum Lucium impressum, operâ & studio cuiusdam Henrici Eckstormij.

B. *Wallenus*, natione Scotus, filius Simonis Comitis Hunginthoniæ & Macolmi ac Guilielmi Regum Scotiæ auunculus; habitum Canonorum regularium in iuuentute amplexus, postmodum arctioris vitæ desiderio inflammatus, & ut ait Author vitæ illius, Cisterciensis ordinis sanctitate illectus, monachum induit in Monasterio de Wardona; vnde ad Rhiëvallem translatus, demum in Abbatem Melrosensem electus fuit: vbi doctrina & sanctitate effulsit, usque ad annum 1163. quo gloriola morte consummatus fuit; varijs post obitum miraculis

clatus. Plurima scripsit, (testibus Demstero, & alijs, apud Manriquez anno 2. Annalium, ad annum 1160. cap. 4. n. 7.) inter quæ memoratur *Commentarius in librum qui inscribitur, Regula Ecclesiastica*. Item, *Expositio in Genesim. lib. 1. & De Silentio Claustrali. lib. 1.* Demstero, lib. 19. fol. 666. Huius Walleni meminit Sanctus Bernardus, in vita Sancti Malachiæ, vbi vocat eum, *Virumobilem secundum seculum*, quondam Priorem Regularium Fratrum in *Kirkham*, postea verò monachorum Patrem in *Maitros*. Vitam Walleni scripsit Iosephus monachus Furnelij in Anglia. B. Tyna, & alij eius discipuli.

Walterius de Mada, Religiosus B. Mariæ de Thofan, vulgo, Doest, in Flandria, circa annum Domini 1284. Scripsit metricè, *Compendium Vitæ B. Torphimi Episcopi Hamariæ*, in Norvegiâ, qui pro libertate Ecclesiæ in exilium missus, obiit in Monasterio Thofano, vbi sepultus fuit ante summum Altare. Compendium hoc in antiquo M. S. codice repertum, operæ pretium iudicavi, hic adscribere:

Spirat odore nimis Flos hac in Himo tumulatus,
Cuius sublimis status extitit, & decoratus,
Morosus gestus, vsuens à crimine purus;
Nulli molestus, Alijs misis, sibi durus.
Norma fuit iuris; Lex vita, culmine dignus,
Peruigil in curu, prudens. Sermonem benignus,
Pacificus, stabilis, Hibris, largus, verecundus:
Nobilis, ac habilis, affabilis atque rotundus.
Totus deuotus, pilea quoque veste togatus;
Pane leui foras, & in omni laude probatus.

Nam pius ad miseros, & compatiens ad egenos,
Iugiter ad Superos, gressus direxit amanos.
Providus & rectus, humilis fuit inter honores,
Pneumate protectus, citò carnis vicit amores.
Candidus, electus ex millibus, & rubicundus;
Cui fuit affectus omnis virtutis abundus.
Torphimus dictus, Sedi Damians Hamariensis,

pro